

[Glistrup]

først og fremmest rammer dem med de store afgifter.

Og så endelig til hr. Jens Thoft. Nu er der jo det ved kartoffelskatten, at ud over dens andre ulemper har den også produceret en hel del folketingspapirer, og jeg beklager, at jeg ikke har papirerne med fra Skatte- og Afgiftsudvalgets behandling i oktober 1986, men dem skal jeg meget gerne fremskaffe til hr. Jens Thoft, hvis han ønsker det. Vi kan også gå op og kigge dem igennem i fællesskab på sekretariatet, og så vil hr. Jens Thoft sige, at der blev spurgt, og at den daværende skatteminister svarede, at det simpelt hen er en nødvendig følge af selve lovgivningens princip, at man må gøre det på den måde, at de, der betaler afdrag f.eks. i november 1986, bliver afgiftspligtige i stedet for at være afgiftsfri. Men det skal hr. Jens Thoft såmænd ikke bebrejde sig selv så meget, for han stemte rigtigt i oktober 1986; han stemte nemlig nej. Bare andre også havde gjort det i større omfang.

Elisabeth Arnold (RV):

Den korte sommersamlings skattediskussion i juni måned i år er fortsat med stort engagement i ferien. Der er næsten ikke det hjørne af skattelovgivningen og administrationen, der ikke er blevet gjort til genstand for artikler i dags- og fagpresse, i radio- og tv-udsendelser, i underskriftsindsamlinger, girokortafbrændinger og for læserbreve i kilometervis.

Hvorfor al postyret? Hvad er det for graverende forhold, der nødvendiggør en ekstraordinær indkaldelse af Folketinget? Ja, det er ikke på grund af rystende sociale uretfærdigheder eller på grund af vanskeligheder med beregningen af danskernes skat, som man ikke havde forudset eller ikke kunne have forudset. Det er et mindre administrativt sammenbrud i systemet, der har medført, at udsendelsen af en del girokort er blevet forsinket, kombineret med et kollektivt tab af dømmekraft hos den bedst styrede del af befolkningen, både økonomisk og formodentlig også intelligensmæssigt – godt hjulpet af agurketidens presse og af visse politikere.

Det drejer sig blot om en afgift på forbrugslån. Denne specielle danske nationalsport med at låne til forbrug er blevet lidt dyrere at dyrke, og det betyder, at cirka trekvart million husstande skal betale ca. 1½ mia. kr. i afgift, altså

typisk 2.000 kr. pr. husstand. Det er de velbærgede, der skal svare afgiften, dem, som har så god og stabil en indtægt og er så kreditværdige, at pengeinstitutterne gladeligt har forsynet dem med lån, så de kan fremskynde nyanskaffelser og udskiftninger af diverse forbrugsgoder. Men nogle af de velbærgede skal betale mere end naboen. Nogle går helt fri, enten fordi de har været heldige med deres bankrådgiver, eller fordi de fra starten bare har været fornuftige. Enkelte er så også blevet klemt, og det har vi fra Det Radikale Venstres side for længst givet tilsagn om at man vil søge at ændre snarest muligt. Det drejer sig om en del af de gamle lån på visse betingelser, og den diskussion er der jo allerede taget hul på her.

Men de, der ikke har fået deres girokort tilsendt, kan naturligvis ikke lastes for en manglende indbetaling, og derfor er resultatet så nu, at vi står med et forslag om en fristforlængelse for indbetaling af renteafgiften. O.k., så forlænger vi fristen, det er kun rimeligt. Men vi skal ikke fra Det Radikale Venstres side lægge skjul på, at nye problemer vil afløse dem, vi nu prøver at løse. De allerede indbetalte afgifter skal udbetales igen, og til vinter skal nye girokort udsendes, hvorefter afgifterne skal ind igen. De allerede oprettede pensionskonti skal tømmes, og renterne af beløbet for den korte tid, det har henstået på pensionsopsparingskontoen, skal så opgives til skattevæsenet til beskatning senere, altså nye småbeløb, der skal huskes og bogføres til utvivlsomt stor irritation for borgerne, skattemyndighederne og pensions- og pengeinstitutterne og til glæde for revisorerne, der ikke vil komme til at mangle beskæftigelse.

Uanset at provenuaspektet slet ikke er det interessante ved renteafgiften, er det beklageligt, at vi nu skal bruge 5 mio. kr. på denne øvelse, men det er nødvendigt på grund af systemets egne fejl, og det må vi herinde så naturligvis tage medansvar for. Men alt dette berører jo ikke den ændring af selve renteafgiften, som der allerede her i dag er taget hul på, selv om det ikke er det, vi behandler.

Fra Det Radikale Venstres side vil vi fastholde, at alle bestræbelser på at fremme opsparingen og nedbringe det lånefinansierede forbrug vil få vores støtte. Og lad os så hurtigt få denne fristforlængelse vedtaget, så vi kan komme i gang med de forhåbentlig konstruktive forhandlinger om selve afgiften. Den ønsker Det Radikale Venstre at fastholde.